

sten van de kinderen zelf als uitgangspunt van de pedagogische praktijk te nemen. Op die manier hebben de leerlingen invloed op de inhoud van het onderwijs. Een praktijkverslag maakt duidelijk, hoe men leerlingen van een vierde leerjaar er geleidelijk toe gebracht heeft teksten te produceren die best een handboek kunnen vervangen.

In het laatste artikel gaat de auteur in op het belang van creatief vs. zakelijk schrijven. Hij wijst er ook op dat de taak van de basisschool m.b.t. het leren schrijven erin bestaat de leerlingen de vereiste kennis en vaardigheid mee te geven die hen in staat stellen alle soorten teksten te schrijven. Het stelonderwijs in de basisschool moet dus niet in de eerste plaats produktiegericht zijn maar moet vooral belang hechten aan het fundamentele schrijfgedrag en het evaluerend vermogen.

Hoewel er overal in het boek voldoende voorbeelden staan, volgen nog een aantal stelopdrachten. Het geheel wordt afgesloten met een geannoteerde bibliografie van Nederlandstalige werken, een zaakregister en een-naar mijn oordeel weinig bruikbaar-oefeningenregister.

Het boek is bedoeld voor wie te maken heeft met moedertaalonderwijs in de basisschool. Het is bovendien best bruikbaar bij oudere leerlingen als men de oefeningen en technieken wat aanpast.

De grote verdienste van dit boek is dat het theorie en praktijk verbindt en daardoor is het niet alleen heel boeiend maar ook uiterst bruikbaar. Wie het niet meer ziet zitten met het huidige stelonderwijs zal in dit boek een nieuwe stimulans en nieuwe hoop vinden. Het is dus zeker het lezen en uittesten waard.

Marie-Anne Baert, Nederlandse Taalkunde, R.U.Gent.

Emotionele opvoeding in de klas

Enkele recensies van boekjes die bijdragen tot het verwerken van angstgevoelens.

Kleuters en jonge kinderen worden vaak overspoeld door gevoelens van angst en onzekerheid...

Bij nauwkeurige observatie van kinderen in een klassituatie blijkt 6,2 % geregeld 'angstgevoelens' te hebben in de klas. Angst voor de leraar, angst om te falen, angst om iets te moeten doen... kindrangsten. Als kleuterleid(st)er, leraar of lerares kan je - ook binnen de klassituatie - de kinderen helpen om deze gevoelens te leren verwerken. Dit kan o.m. door het aanbieden van, het voorlezen of zelf laten lezen van boeken die specifiek handelen over 'bang zijn'.

We bespreken hieronder enkele werkjes die kinderen kunnen helpen in hun 'emotionele ontwikkeling' en een hulp kunnen zijn in de verwerking

van hun angst- gevoelens. M.a.w. deze boekjes bieden een enige gelegenheid om naast het cognitieve, ruimte vrij te maken voor de affectiefdynamische component van het klasgebeuren.

Martin en Inger Skotte, 'Helemaal niet bang', Leuven, Infodok, 1984, 64 blz., 195 fr., (vertaald uit het Zweeds door G. Van Raemdonck)

Moeder en dochter vertellen beurtelings over gevoelens waar ze niet goed mee weg kunnen. Het is niet echt een dagboek, maar de veertig teksten die ze samen schreven (de eerste toen Martin acht jaar was en de laatste toen hij tien was geworden) getuigen vandiepgaande dialogen en ontroerende momenten.

Een uniek boekje voor ouders, opvoeders en kinderen, om regelmatig ter hand te nemen, om samen over zichzelf te praten, gevoelens te verwoorden en bij elkaar een stukje geborgenheid te vinden. Kinderen die het alleen in stilte lezen, zullen veel van zichzelf terugvinden in de gevoelens van Matti en Inger.

"Ik ben helemaal niet bang", zegt Matti ; soms, wanneer hij 's avonds in 't donker in bed ligt en hij de gezellige geluiden van de woonkamer kan opvangen.

Maar soms is hij verschrikkelijk bang. Wanneer het Reuze - Ruzie is op school bijvoorbeeld.

Als je kan praten over die dingen lucht dat erg op.

En dat doen Matti en Inger nu precies in dit boekje.

Zeer bruikbaar (ook vanwege de korte stukjes) en ook in uw klas de emotionele opvoeding een kans te geven. Vanaf 7 jaar.

Gudrun Mebs, 'Birgit', Leuven, Infodok, 1983, 61 blz., 195 fr., (vertaald uit het Duits door Eric Hulsens

"Het is allemaal zo grappig begonnen. Op een morgen, drie weken geleden of zo, werd Birgit wakker en ze keek scheel.

Dat zag er heel grappig uit, en ik lachte, en Birgit moest ook lachen toen ik haar in de spiegel liet kijken."

Maar haar mama en papa lachten niet. Ze gingen met Birgit naar de dokter, en die zij dat ze direct naar de kliniek moest. Birgit was erg ziek en had niet lang meer te leven...

Een erg begrijpend boekje over de dagen van spanning, hoop, angst en verdriet tot aan de dood van Birgit.

Zeer geschikt om gevoelens en ervaringen rond angst, lijden en dood bespreekbaar te maken.

Voor kinderen vanaf 7 jaar.

Luc Depondt, 'Kol, het eendje dat niets durfde', Leuven, Infodok, 1985, 80 blz., 295 fr.

"Kom Kol, kom mee in het water, kom mee in de vijver !" roept mama eend. Maar Kol durft niet goed, zeker niet als hij niet bij mama en papa kan zwemmen, maar dat willen deze niet.

Zo komt het dat Kol bijna nooit eendekroos kan eten, want dat vind je alleen in het midden van de vijver.
Als iedereen op de vijver zwemt,
zit Kol stilletjes onder zijn treurwilg. Zijn broertjes en zusjes lachen om hem, en mama en papa, die vinden Kol maar flauw en helemaal niet prettig !
Op een dag gaat Kol toch op zoek naar eendekroos en... verdwaalt..."
Kol is een boek waarin kinderen gevoelens en situaties vinden die ze zelf kunnen meemaken ; niet durven, uitgelachen worden, "je bent al veel te groot om nog te...", verdwalen...
Kol wil helpen om bij dit alles stil te staan, erover te praten, te horen hoe andere kinderen zo'n situatie aanpakken.
Het boekje is voorzien van prachtige illustraties van de hand van Tine Vercruysse. Zij tekende tevens de vijf kijk- en praatprenten (zwart - wit ; 30 x 40 cm ; 140 fr.) die je bij het boekje kan bestellen.
Op die manier heb je meteen mogelijkheden om dit boekje in je klas te gebruiken.
Een gevoelig voorleesboek voor kleuters vanaf 4 jaar.
Een ontroerend leesboek voor de eerste lezertjes.

Herman Coene